

## Arrest

nr. 350 584 van 17 juli 2026  
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat O. TODTS  
Henri Jasparlaan 128  
1060 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Asiel en Migratie

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse origine te zijn, op 6 juli 2026 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing tot terugleiding naar de grens van 30 juni 2026.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen over het taalgebruik, vervat in boek 3 van de wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: "RvV-wet").

Gelet op artikel 2.28 van de RvV-wet, wordt het beroep behandeld in de urgente procedure.

Gelet op boek 2, titel 3, hoofdstuk 2 van de RvV-wet.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 juli 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 juli 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat O. TODTS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. SCHREURS, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Palestijnse origine en onbepaalde nationaliteit te zijn, verzoekt op 7 augustus 2023 een eerste keer om internationale bescherming. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen neemt op 26 maart 2025 een beslissing "*niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat)*". De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) verwerpt bij arrest nr. 334 546 van 16 oktober 2025 het hiertegen ingestelde beroep.

Zonder België te hebben verlaten, dient verzoeker op 10 november 2025 een tweede verzoek om internationale bescherming in. Nadat hij twee keer verzaakte aan de oproep om voor de Dienst Vreemdelingenzaken te verschijnen, wordt hij op 5 maart 2026 officieel geacht afstand te hebben gedaan van zijn verzoek.

Op 17 maart 2026 verzoeker het bevel gegeven om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing wordt door verzoeker aangevochten met een beroep dat bij de Raad gekend is onder het nr. 362 071.

Opnieuw zonder België te hebben verlaten, dient verzoeker op 27 maart 2026 zijn derde verzoek om internationale bescherming in. De commissaris-generaal beslist op 30 juni 2026 tot de niet-ontvankelijkheid van dit volgend verzoek. Deze beslissing wordt door verzoeker aangevochten met een beroep dat bij de Raad is gekend onder het nr. 369 213.

Ook op 30 juni 2026 neemt de verwerende partij de beslissing tot vasthouding in een welbepaalde plaats met het oog op verwijdering en terugleiding naar/vaststelling van de grens. Verzoeker vecht de terugleidingsbeslissing aan, die luidt als volgt:

***"BESLISSING TOT VASTHOUDING IN EEN WELBEPAALE PLAATS MET HET OOG OP VERWIJDERING EN TERUGLEIDING NAAR/VASTSTELLING VAN DE GRENS***

*Het reeds gegeven bevel om het grondgebied te verlaten is terug uitvoerbaar overeenkomstig artikel 52/3, §3 van de wet van 15 december 1980*

*Aan de heer mevrouw die verklaart te heten*

*naam: A.*

*voornaam: A. A A*

*geboortedatum: X*

*geboorteplaats: \**

*nationaliteit: Palestina*

*In voorkomend geval, alias:*

*Werd op 17.03.2026, met toepassing van artikel 7, eerste lid, 1<sup>o</sup>, en tweede lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna de wet), het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2), tenzij hij/zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.*

*Op 27.03.2026 heeft betrokkene bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een verzoek om internationale bescherming ingediend. De uitvoerbaarheid van de verwijderingsmaatregel werd tijdens de behandeling van dit verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 52/3, S 3, van de wet opgeschort.*

*Op 18.05.2026 werd door DVZ een beslissing tot het vasthouden in een welbepaalde plaats genomen in toepassing van artikel 7416, S 1, 20 en 4", van de wet.*

*Op 30.06.2026 werd door het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) een beslissing tot niet-ontvankelijk volgend verzoek genomen. Tegen deze beslissing is in toepassing van artikel 39170, tweede lid, van de wet enkel een niet-schorsend beroep mogelijk.*

*Derhalve is het verzoek om internationale bescherming negatief afgesloten en is de verwijderingsmaatregel van 17.03.2026 overeenkomstig artikel 52/3, S 3, van de wet terug uitvoerbaar.*

*Terugleiding naar de grens/vaststelling van de grens*

***REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR/VASTSTELLING VAN DE GRENS:***

*Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de die het Schengenacquis ten volle toepassen<sup>2</sup> om de volgende redenen:*

*Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek:*

*Uit het administratief dossier blijkt het risico op onderduiken actueel en reëel is:*

*- In toepassing van artikel 1, § 2, 3<sup>o</sup> van de wet staat het vast dat de betrokkene in het verleden niet heeft meegewerkt in het kader van zijn betrekkingen met de overheden die belast zijn met de uitvoering van en/of het toezicht op de naleving van de reglementering inzake de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Uit het dossier blijkt immers dat betrokkene op 10.11.2025 een volgend verzoek om internationale bescherming heeft ingediend- Betrokkene werd op 05.03.2026 opgeroepen om zich op 18.02.2026 aan te bieden bij de DVZ in het kader van zijn aanvraag tot internationale bescherming. Hij gaf hieraan echter geen gevolg. Derhalve staat het vast dat betrokkene blijf heeft gegeven dat hij niet meewerkt met de asielinstanties. Een vasthouding om de gegevens te verkrijgen die ten grondslag liggen aan het verzoek om internationale bescherming is derhalve opportuun.*

*- In toepassing van artikel 1, § 2, 4<sup>o</sup>, van de wet is immers gebleken dat betrokkene zich niet aan volgende maatregel heeft gehouden: betrokkene kreeg een bevel om het grondgebied te verlaten op 17.03.2026. Betrokkene gaf geen gevolg aan deze maatregel. Het is dan ook niet kennelijk onredelijk om te*

veronderstellen dat betrokkene zich in de toekomst evenmin aan de hem/haar opgelegde maatregelen zal houden.

- In toepassing van artikel 1, § 2, 6°, van de wet staat het vast dat betrokkene onmiddellijk na het voorwerp te hebben uitgemaakt van een beslissing tot weigering van binnenkomst of verblijf of een beslissing die een einde heeft gemaakt aan zijn verblijf, of onmiddellijk na het voorwerp te hebben uitgemaakt van een terugdrijvings- of verwijderingsmaatregel, een nieuw verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. Op 17.03.2026 kreeg betrokkene een bevel om het grondgebied te verlaten. Vervolgens diende betrokkene een volgend verzoek om internationale bescherming in op 27.03.2026.

Op basis van bovenstaande elementen is de DVZ van oordeel dat het risico op onderduiken actueel en reëel is.

Uit het dossier blijkt dat betrokkene een gevaar vormt voor de openbare orde:

Dienaangaande wijst DVZ erop dat betrokkene veroordeeld werd door de Correctionele Rechtbank van Antwerpen op 10.10.2024 tot een gevangenisstraf van 8 maanden met uitstel 5 jaren omwille van het verkopen van verdovende middelen zonder vergunning. Op basis van het geheel van deze elementen is DVZ van oordeel dat er redelijkerwijs kan gesteld worden dat betrokkene een reëel, manifest en actueel gevaar vormt voor de nationale veiligheid en/of de openbare orde.

Gezien de maatschappelijke impact/ernst van deze feiten, kan worden afgeleid dat de betrokkene door zijn/haar gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Verzoek om internationale bescherming:

Het verzoek om internationale bescherming werd negatief afgesloten. Op 30.06.2026 werd door het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) een beslissing tot niet-ontvankelijk volgend verzoek genomen. Tegen deze beslissing is in toepassing van artikel 39/70, tweede lid, van de wet enkel een niet-schorsend beroep mogelijk.

Artikel 3 EVRM — terugkeer:

Uit de beslissing van het CGVS (en de RVV) is gebleken dat betrokkene niet voldoet aan de criteria om de vluchtelingenstatus of subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en kan redelijkerwijze worden afgeleid dat de betrokkene geen reëel risico loopt op een behandeling strijdig met artikel 3 van het EVRM.

Artikel 3 EVRM — medisch (complexe medische problemen)

Betrokkene legde bij de DVZ en CGVS een psychologisch rapport neer. We wijzen er echter op dat dit werd opgesteld door een psycholoog, die geen arts is en bijgevolg geen diagnose stelt. Betrokkene brengt vervolgens geen elementen aan die bewijzen dat hij aan een ziekte lijdt die hem belemmeren terug te keren naar Griekenland, het land waar hij reeds internationale bescherming geniet. Artikel 3 EVRM waarborgt niet het recht om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat betere medische verzorging kan verstrekken dan het land waar betrokkene reeds internationale bescherming geniet en dat zelfs de omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand of de levensverwachting van een vreemdeling beïnvloedt, niet volstaat om een schending van deze verdragsbepaling op te leveren. Enkel in zeer uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn, hetgeen in voorliggende zaak niet blijkt, kan een schending van artikel 3 EVRM aan de orde zijn.

Vasthouding  
[...]"

## 2. Betreffende de urgente procedure

Verzoeker vecht de beslissing tot terugleiding aan. Het beroep betreft dus een verwijderingsbesluit. Overeenkomstig artikel 2.28, §1, eerste lid, 3° van de RvV-wet is de urgente procedure van toepassing.

## 3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoeker voert onder meer de schending aan van artikel 3 van het EVRM. Hij betoogt het volgende:

*“De bestreden beslissing heeft als doel verzoeker terug te leiden naar Griekenland.*

*Betreffende het reëel risico op schending van artikel 3 EVRM stelt verweerster dat betrokkene, gelet op de beslissing van het CGVS, geen reëel risico op een met artikel 3 EVRM strijdige behandeling loopt bij terugkeer. Verweerster verwijst bovendien ook naar een eerder arrest van de RVV.*

*Dient te worden benadrukt dat verweerster prematuur vaststelt dat er geen risico bestaat op een schending van artikel 3 EVRM indien Meneer A. zou moeten terugkeren.*

*Ten eerste werd het derde asielverzoek van verzoeker ontvankelijk verklaard en werd het, op basis van de door hem aangebrachte nieuwe elementen, onderzocht door het CGVS.*

*Ten tweede heeft de RVV zich over deze elementen nog niet uitgesproken. Verzoeker heeft immers op 6 juli 2026 een verzoekschrift ingediend tegen de beslissing van het CGVS. Ter herinnering: verzoeker heeft hier recht op (stuk 4).*

*De beslissing van het CGVS heeft hierdoor geen definitieve wending gekregen, en de RVV heeft bijgevolg nog niet kunnen vaststellen of er effectief een risico bestaat op een schending van artikel 3 EVRM.”*

3.2. De bestreden beslissing stelt onder meer het volgende:

*“Op 30.06.2026 werd door het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) een beslissing tot niet-ontvankelijk volgend verzoek genomen. Tegen deze beslissing is in toepassing van artikel 39/70, tweede lid, van de wet enkel een niet-schorsend beroep mogelijk.*

*Derhalve is het verzoek om internationale bescherming negatief afgesloten en is de verwijderingsmaatregel van 17.03.2026 overeenkomstig artikel 52/3, § 3, van de wet terug uitvoerbaar*

*[...]*

*Verzoek om internationale bescherming:*

*Het verzoek om internationale bescherming werd negatief afgesloten. Op 30.06.2026 werd door het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) een beslissing tot niet-ontvankelijk volgend verzoek genomen. Tegen deze beslissing is in toepassing van artikel 39/70, tweede lid, van de wet enkel een niet-schorsend beroep mogelijk.*

*Artikel 3 EVRM — terugkeer:*

*Uit de beslissing van het CGVS (en de RVV) is gebleken dat betrokkene niet voldoet aan de criteria om de vluchtelingenstatus of subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en kan redelijkerwijze worden afgeleid dat de betrokkene geen reëel risico loopt op een behandeling strijdig met artikel 3 van het EVRM.”*

Ter terechtzitting worden de beide partijen erop gewezen dat de Raad bij arrest nr. 350 447 van 15 juli 2026 heeft besloten tot de vernietiging van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 30 juni 2026 en de terugzending van de zaak.

De terugleidingsbeslissing werd genomen nadat en omdat de voormelde beslissing van 30 juni 2026 inzake het verzoek om internationale bescherming werd afgewezen. Met de ex-tunc vernietiging van deze beslissing wordt zij geacht nooit in het rechtsverkeer aanwezig te zijn geweest. De hiervoor geciteerde motieven kunnen bijgevolg niet staande blijven. Ook de thans bestreden beslissing tot terugleiding moet dus uit het rechtsverkeer worden gehaald. De partijen brengen ter terechtzitting geen gegevens bij die daar anders over doen denken.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Enig artikel**

De beslissing tot terugleiding naar de grens van 30 juni 2026 wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken op zeventien juli tweeduizend zesentwintig door:

A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

A. WIJNANTS